

Arrest

nr. 85 011 van 20 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VINOIS, die loco advocaat M. DEPOVERE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 14 maart 2011 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 26 oktober 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 16 januari 2012.

1.3. Op 4 april 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1373 (periode 21 maart 1994 – 20 maart 1995). U verklaart afkomstig te zijn uit Karte Mamurin, gelegen in de stad Samangan van de gelijknamige provincie. U bent een Oezbeek en bezit de soennitische geloofsovertuiging. U liep school in Samangan tot de zevende klas. U werkte niet, maar na schooltijd leerde u meubels maken. U verklaart dat uw vader, Khoswaqt, lid was van de partij "Junbish". Hij was actief in de bergen en deed aan Jihad. Ahmad Khan was ook lid van deze partij. Ahmad Khan en uw vader waren echter vijanden. U verklaart dat het om een oude vijandschap gaat en dat zelfs uw grootvader al vijanden was met Ahmad Khan. Om die reden verliet uw vader nog voor uw geboorte de partij "Junbish" en werd hij lid van de partij "Jamiaat[-e-Islamij]". In 1380 (periode 21 maart 2001 – 20 maart 2002) werd de post van uw vader in de bergen aangevallen door Ahmad Khan en uw vader kwam daardoor om het leven. Aangezien uw vader lid was van "Jamiaat" was u sinds uw geboorte ook lid van "Jamiaat". U verklaart zelf nooit actief geweest te zijn in de partij. U werd wel gevraagd door enkele ouderen van "Jamiaat", onder wie commandant Asif, om in uw vaders voetsporen te treden. U verklaart deelgenomen te hebben aan demonstraties van "Jamiaat" tegen "Junbish". Diverse malen vroeg Ahmad Khan u om te stoppen met "Jamiaat" te steunen en u aan te sluiten bij "Junbish". Ook zijn zonen, met wie u op school zat, vielen u lastig. In de maand sunbula 1389 (21 augustus 2010 – 20 september 2010), in de periode van de parlementsverkiezingen, werd u door de manschappen van Ahmad Khan aangesproken. U ging mee naar zijn huis en sprak met Ahmad Khan. Hij vroeg u om uw familie en kennissen van vader te contacteren in de regio's Roi Daoub en Toi Khanak en ze te overtuigen om op hem te stemmen en zich aan te sluiten bij "Junbish". Hij vroeg u om na drie dagen terug te komen. Dan zou hij mannen met u meesturen naar deze plaatsen. Ahmad Khan vreesde immers dat u uw vader zou willen wreken en zijn zonen zou aanvallen. Twee dagen later werd u door commandant Asif, lid van "Jamiaat" en lid van de provinciale raad, gecontacteerd. Hij zei u dat u Ahmad Khan niet meer mocht contacteren en hij verzekerde u dat Ahmad Khan u niets kon doen. Als u Ahmad Khan echter wel zou contacteren zou Asif u iets aandoen. Toen besloot u om naar het huis van Raji Abdullah, de partijvertegenwoordiger van Rabathak, te gaan in de hoop dat de situatie zou afkoelen. U verbleef daar drie maanden. In die periode hield u contact met uw moeder om te kijken hoe de situatie evolueerde. U verklaart dat Ahmad Khan de verkiezingen won na een herevaluatie van de stemmen. Vier maanden na de verkiezingen, in de maand jaddi (22 december – 20 januari 2011), ging u daarom terug naar huis. Twee dagen later viel Ahmad Khan bij u thuis binnen. U was op dat moment net bij uw oom langs vaderszijde. Uw moeder, zus en broer werden toen verkracht. Toen u 's morgens thuis kwam zei uw moeder dat u de regio moest verlaten. Jullie zijn dan met het hele gezin naar Kabul gevlucht. Uw moeder vond daar een smokkelaar. De volgende ochtend vertrok u met deze smokkelaar naar Nimroz. U verliet Afghanistan in de maand jaddi 1389 (22 december 2010 – 20 januari 2011). U reisde via Iran en Turkije naar Griekenland. Daarna reisde u verder via Italië en Frankrijk naar België waar u na een reis van twee maanden en tien dagen op 14 maart 2011 aankwam en diezelfde dag asiel aanvraagde. Na uw vertrek uit Afghanistan keerden uw moeder, zus en broer terug naar Samangan. U vernam in België van uw moeder dat uw broer van huis is weggelopen en sindsdien vermist is.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een taskara (Afghaanse identiteitskaart) en een foto voor, inclusief de enveloppe waarin alles werd opgestuurd. Na het gehoor bezorgde u het CGVS nog een partijkaart van "Jamiaat-e-Islami", twee brieven zonder vertaling en een enveloppe.

B. Motivering

U slaagde er niet in het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten, noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico op het lijden van ernstige schade te lopen zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u blijkbaar toch vasthoudt aan uw minderjarigheid. U stelt dat u geboren bent in 1373 (periode 21 maart 1994 – 20 maart 1995) (CGVS, p. 4). Aldus bent u op het moment van uw gehoor op het CGVS op 16 januari 2012 ongeveer 17 jaar oud. Uit het administratieve dossier blijkt echter dat u op datum van 16 augustus 2011 met een redelijke wetenschappelijke zekerheid een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 21,3 jaar als uw minimumleeftijd wordt beschouwd. Mogelijk bent u zelfs nog ouder. Verder legde u op de Dienst Voogdij op 6 juli 2011 al uw taskara (Afghaanse identiteitskaart) voor, afgegeven op 5 april 2009 in Samangan.

Deze taskara vermeldt dat u als 15-jarige staat geregistreerd in 2009/2010. Aangezien afwijkingen tussen de medische testen en de in aanmerking te nemen documenten om de leeftijd aan te tonen, zich binnen een redelijke marge dienen te situeren, werd er besloten dat de in casu vastgestelde afwijking tussen beide van 4,68 jaar niet als redelijk aanvaard wordt. Daarenboven blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze (identiteits-)documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom een relatieve bewijswaarde. Gezien bovenstaande vaststellingen wordt uw beweerde minderjarigheid dan ook niet als geloofwaardig beschouwd.

Vervolgens moet worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen de rol van uw vader bij de partij "Jamiaat" en de betrokkenheid van uzelf bij de partij onvoldoende aannemelijk hebt gemaakt. Uw algemene politieke kennis is behoorlijk, maar blijft op bepaalde vlakken vaag en oppervlakkig en is daarom onvoldoende overtuigend voor iemand die dermate nauw bij de Afghaanse politiek zou betrokken zijn geweest. Zo verklaart u dat uw vader aangesloten was bij "Jamiaat" en u dus sinds uw geboorte ook lid was van deze partij (CGVS, p. 15). Het is daarom opmerkelijk dat u wel de naam van de leider van "Junbesh", namelijk generaal Dostum, kent, maar niet op de naam van de bekende leider van uw eigen partij "Jamiaat" kan komen (CGVS p. 9). U blijkt wel te weten dat de partijleider recent omgekomen is, maar het is opvallend dat u zelf verwijst naar Ahmed [Shah] Massoud, die inderdaad ook in een zelfmoordaanslag omkwam, die echter plaatsvond in 2001. Pas wanneer het CGVS de naam "Rabbani" laat vallen gaat er bij u een belletje rinkelen. De volledige naam van "Rabbani" kent u echter niet. Ook weet u niet welke functie hij bekleedde toen u Afghanistan verliet (CGVS, p. 9). Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt de volledige naam van de leider van "Jamiaat" "Burhanuddin Rabbani" te zijn. Van oktober 2010 tot 21 september 2011 stond hij verder aan het hoofd van de "Afghaanse Hoge Vredesraad". Dat u zo weinig kennis heeft over uw eigen partijleider roept dan ook vragen op omtrent uw betrokkenheid bij "Jamiaat". U verklaart daarnaast ook dat u door enkele leden van "Jamiaat" werd gevraagd om in de voetsporen van uw vader te treden. Zij wilden u helpen met dit proces (CGVS, p. 7, 13). U verklaart dat zij vaak naar jullie huis kwamen. Zij vertelden u dan over uw vader en u leerde van hen (CGVS, p. 13). Het is dan ook bevreemdend dat u geen concreet idee heeft over de functie die uw vader uitoefende binnen de partij of wat zijn activiteiten waren voor "Jamiaat". U houdt het bij de vage en oppervlakkige verklaring dat hij "in de bergen zat" en "aan Jihad deed" (CGVS, p. 5, 10). Later verklaart u dat hij aan het hoofd stond van "Jamiaat" in Samangan en later werd vervangen door Haji Asif (CGVS p. 8). Als u daarop gevraagd wordt wanneer uw vader werd vervangen, verklaart u dat hij helemaal niet werd vervangen, maar zij allemaal lid waren van de partij (CGVS, p. 8). Uw wijzigende verklaring doet dan ook twifelen aan de geloofwaardigheid ervan. U werd daarom opnieuw gevraagd wat uw vader deed binnen "Jamiaat". U werd gevraagd of hij enkel lid was of een hoge functie had binnen de partij. U verklaart daarop dat u het niet weet, omdat u nog jong was toen hij stierf. U zou enkel gehoord hebben dat uw vader eerst lid was van "Junbesh" en later overstapte naar "Jamiaat" (CGVS, p. 8). Aangezien u door leden van "Jamiaat" zou gevraagd zijn om in uw vaders voetsporen te treden, is het echter niet geloofwaardig dat u niet zou weten wat de activiteiten of de functie van uw vader binnen "Jamiaat" waren. Dergelijke vaagheden en gebrek aan manifeste kennis maken het bijgevolg weinig geloofwaardig dat u of uw vader werkelijk enige rol van betekenis hebben gespeeld in de partij "Jamiaat". Verder bevat uw vluchtrelaas diverse oppervlakkige en onlogische verklaringen die de geloofwaardigheid ervan op de helling zetten. Zo verklaart u dat Ahmad Khan een vijand van uw vader was en hij actief is in de partij "Junbesh". Ahmad Khan zou uw vader ook gedood hebben (CGVS, p. 8). U kunt echter niet duidelijk uitleggen waarom uw vader en Ahmad Khan vijanden waren. U verklaart dat het om een oude vijandschap gaat en uw grootvader ook al een vijand was van Ahmad Khan. Hoe deze oude vijandschap ontstaan is weet u echter niet. U zou alleen gehoord hebben dat jullie grootvaders ook al vijanden waren (CGVS, p. 8). Het feit dat uw vader "Junbesh" verliet en zich aansloot bij "Jamiaat" zou volgens u wel bijgedragen hebben aan de intensiteit van het conflict tussen uw vader en Ahmad Khan, wat best mogelijk is (CGVS, p. 9). U verklaart echter ook dat uw grootvader 30 of 40 jaar geleden familie van Ahmad Khan heeft lastiggevalen. Waarom uw grootvader de familie van Ahmad Khan lastigviel, weet u dan weer niet (CGVS, p. 9). Dit zijn toch allemaal vage verklaringen. Dat u zo weinig kennis heeft over de vijandschap tussen uw familie en die van Ahmad Khan is bevreemdend, zeker gezien u Ahmad Khan ook vreest en deze oude vijandschap de aanleiding vormde van uw problemen met Ahmad Khan. Hij zou u immers bedreigd hebben en uw familie aangevalen hebben. Om die reden heeft u dan ook Afghanistan verlaten (CGVS, p. 14). Er mag dan ook verwacht worden dat u over het ontstaan van deze vijandschap concrete en uitgebreide informatie kan geven. Dit is echter niet gebleken en ondermijnt dan ook in grote mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Tot slot zou Ahmad Khan u gevraagd hebben om stemmen voor hem te ronselen (CGVS, 14). U geeft als reden aan dat hij alle steun kon gebruiken voor de verkiezingen (CGVS, p. 15-16, 19). Gezien het jarenlange conflict tussen jullie families is het echter niet logisch dat hij net aan u, zijn vijand, steun zou vragen. U wilde dit echter niet doen en vluchtte naar Rabathak (CGVS, p. 14). Vier maanden na de verkiezingen keerde u terug naar huis (CGVS, p. 16). U dacht dat het toen terug veilig was, omdat Ahmad Khan de verkiezingen had gewonnen en hij hierdoor zou zijn gekalmeerd (CGVS, p. 17). U verklaart dat Ahmad Khan eerst de verkiezingen verloren had, maar na een herevaluatie van de stemmen toch won en werd aangesteld (CGVS, p. 14). Deze verklaring is echter tegenstrijdig met de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt en dat werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Uit deze informatie blijkt immers dat Ahmad Khan inderdaad de parlementsverkiezingen in september 2010 won, maar in november 2010 wegens fraude werd gediskwalificeerd. Pas in augustus 2011 was het definitieve resultaat van de parlementsverkiezingen bekend en werd Ahmad Khan aangesteld als parlements lid. Op het moment dat u naar huis terugkeerde, enkele maanden na de verkiezingen, in de maand jaddi (periode 22 december 2010 – 20 januari 2011) had Ahmad Khan dus immers de verkiezingen verloren, waardoor het op dat moment voor u helemaal niet veilig was om naar huis terug te keren. Pas in augustus 2011 bleek dat hij toch werd aangesteld als parlements lid. Dat u hiervan niet op de hoogte zou zijn is opmerkelijk. U hield immers in die periode contact met uw moeder (CGVS, p. 14). Gezien bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat u doorheen uw verklaringen een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève niet aannemelijk heeft gemaakt.

De documenten die u hebt aangevoerd vermogen niet aan deze vaststellingen iets te wijzigen. Uw taskara werd hierboven al besproken. Daarnaast vormt de foto, die u voorlegt, van u en uw vriend geen begin van bewijs voor de problemen die u in Afghanistan zou gekend hebben (CGVS, p. 19). Tot slot verklaart u dat uw partijkaart van "Jamiaat" en enkele documenten in verband met uw beweerdde problemen zijn opgestuurd (CGVS, p. 12). Van zodra u deze zou ontvangen zou u uw advocaat contacteren (CGVS, p. 20). Zoals eerder is opgemerkt wordt er geen geloof gehecht aan uw betrokkenheid bij de partij "Jamiaat", zodat de authenticiteit van de partijkaart kan worden betwijfeld. U legde nog twee niet vertaalde brieven voor. Voor zover zij te maken hebben met uw asielrelaas dient te worden opgemerkt dat documenten slechts waarde hebben indien zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is gebleken. Er dient hier tevens te worden verwezen naar voorgaande opmerking rond Afghaanse documenten.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan wordt de status van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Samangan te worden beoordeeld. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan dient in uw geval de veiligheidssituatie in de provincie Samangan te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie SRB "Afghanistan" - "Veiligheidssituatie in het noorden van Afghanistan (Badakhshan, Thakar, Baghlan, Kunduz, Samangan, Balkh, Sar-e Pul, Jowzjan, Faryab)" dd. 21.10.2011) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. Het gewapend conflict woedt het meest intens in het zuiden, het oosten en in het zuidoosten van het land. Er wordt een uitbreiding van de activiteiten van de anti-regeringselementen (AGE) naar andere regio's in Afghanistan vastgesteld.

In 2010 en 2011 was er een stijging van het aantal gewelddaden en burgerslachtoffers in bepaalde districten in het noorden van Afghanistan waar te nemen. UNAMA stelde medio 2010 vast dat de voorheen stabiele regio van het noordoosten een scherpe toename van AGE activiteiten kende met een sterke stijging van het aantal burgerslachtoffers tot gevolg. Deze tendens zette zich voort in 2011.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat in de provincie Samangan slechts weinig incidenten plaatsvinden die een impact hebben op de burgerbevolking. In het algemeen kan gesteld worden dat Samangan een zeer rustige provincie is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt er ook rekening gehouden met het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010. De graad van conflict-gerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afghaanse burgers werd door het UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. Het UNHCR beoordeelt de veiligheidssituatie in het licht van volgende indicatoren: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen. Rekening houdend met die indicatoren besluit het UNHCR dat de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens het UNHCR hebben Afghaanse asielzoekers uit bovenvermelde regio's mogelijks nood aan internationale bescherming. Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Samangan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Samangan, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien bovenvermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Samangan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de provincie Samangan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat elk risico op vervolging, hoe miniem ook, in overweging dient genomen te worden en het ook gaat om de ondergane vervolgingen. Voorts onderneemt hij een poging om de verschillende weigeringsmotieven te weerleggen of te ontkrachten. Hij wijst erop dat hij enkele documenten ter staving van zijn asielrelaas heeft neergelegd, waaronder zijn taskara.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat burgers uit landen waar een georganiseerd, aanhoudend intensief gewapend conflict daadwerkelijk aan de gang is op de subsidiaire bescherming beroep kunnen doen. Verzoeker wijst erop dat uit het ambtsbericht van augustus 2011 blijkt dat sinds 2010 de gewelddadigheden zich uitbreiden naar gebieden die voorheen als stabiel bekend stonden en dat de taliban zich naar het noorden verplaatst. Voorts stelt verzoeker dat rekening dient gehouden te worden met het feit dat hij, hoewel meerderjarig, zeer jong is van geest, zeer naïef en kwetsbaar is.

Aan het verzoekschrift wordt het 'Algemeen ambtsbericht Afghanistan' van augustus 2011 toegevoegd.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij blijkbaar vasthoudt aan zijn minderjarigheid terwijl uit het medisch onderzoek blijkt dat 21,3 jaar als zijn minimumleeftijd wordt beschouwd, (ii) Hij de rol van zijn vader bij de partij "Jamiaat" en de betrokkenheid van hemzelf bij de partij onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt, zoals wordt toegelicht, (iii) zijn

vluchtrelaas diverse oppervlakkige en onlogische verklaringen bevat die de geloofwaardigheid ervan op de helling plaatst, (iv) de documenten die hij heeft aangevoerd niet vermogen aan de vaststellingen iets te wijzigen, en (v) na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie is gekomen dat er voor burgers in de provincie Samangan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict en actueel er voor burgers in de provincie Samangan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet is.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Waar verzoeker stelt dat hij het slachtoffer is geweest van ernstige bedreigingen en zijn gezin fysiek werd aangevallen en hij bij terugkeer naar Afghanistan het risico loopt om opnieuw slachtoffer te worden, merkt de Raad vooreerst op dat verzoeker zijn relaas en de vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt zoals blijkt uit wat volgt.

2.5.1. Verzoeker wijst er vooreerst op dat hij zijn 'taskara' heeft neergelegd als bewijs van zijn identiteit en afkomst, dit document niet onderzocht werd, en in dit geval men er vanuit dient te gaan dat het een authentiek document is en het bewijs vormt van zijn afkomst.

De Raad merkt dienaangaande op dat aan verzoekers identiteit en afkomst niet wordt getwijfeld, doch wel aan zijn bewering minderjarig te zijn, of met andere woorden aan de leeftijd die vermeld wordt op de door hem ingediende 'taskara'. Van de Afghaanse asielzoeker wordt niet verwacht dat hij precies zijn leeftijd kent of dat hij een precieze geboortedatum opgeeft, wel dat hij de waarheid spreekt. Blijkens het medisch onderzoek uitgevoerd op verzoek van de Dienst Voogdij van de Federale Overheidsdienst Justitie heeft verzoeker "op datum van 16 augustus 2011 een leeftijd (...) van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 21,3 jaar een minimum leeftijd is" en "(deze) waarschijnlijk (...) nog hoger (ligt)". Zoals in de beslissing naar aanleiding van het onderzoek ook wordt besloten is er in casu een afwijking met de 'taskara' van 4,68 jaar, wat niet als redelijk kan aanvaard worden (beslissing Dienst Voogdij, administratief dossier, stuk 9). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besluit derhalve terecht dat aan de beweerde minderjarigheid geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker blijkt er overigens ten onrechte vanuit te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook aan de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden, wat in casu het geval, gelet op het resultaat van het medisch onderzoek en de vaststelling dat uit objectieve informatie blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet reguliere wijze (identiteits)documenten kunnen verkregen worden (administratief dossier, landeninformatie stuk 14: "Afghanistan" "Corruptie en valse documenten").

2.5.2. Wat de activiteiten van verzoekers vader betreft voor de partij 'Jamiaat' kan vooreerst worden vastgesteld dat indien verzoekers vader inderdaad een belangrijke rol zou hebben gespeeld in deze partij op lokaal vlak, verzoeker dit wel degelijk zou weten en zou kunnen uiteenzetten. Vermits zijn verklaringen dienaangaande vaag en op bepaalde punten incoherent zijn (hij zat in de bergen en deed aan Jihad (gehoor, p. 5, 10), hij stond aan het hoofd van 'Jamiaat' in Samangan en werd vervangen door Haji Asif (gehoor, p. 8), hij werd niet vervangen ze waren allemaal lid van de partij (gehoor, p. 8), ik weet het niet want ik was nog jong toen hij stierf (gehoor, p. 8)), maakt verzoeker niet aannemelijk dat

zijn vader een belangrijke rol speelde bij deze partij. Verzoekers verweer, dat hij nog zeer jong was toen zijn vader om het leven kwam, hij daar nooit met zijn vader over heeft kunnen spreken, de ouders van de partij zeer vaag bleven over de activiteiten van zijn vader en het niet de gewoonte is om aan ouders vragen te stellen, kan verzoekers incoherente verklaringen over de activiteiten van zijn vader niet in een ander daglicht plaatsen. Dit klemmt des te meer nu verzoeker tijdens het gehoor beweert dat leden van 'Jamiaat' naar hun huis kwamen en over zijn vader vertelden en hij van hen leerde.

Hoe dan ook, is het opmerkelijk, gezien verzoeker over een behoorlijke algemene politieke kennis beschikt en hij door leden van 'Jamiaat' zou zijn gevraagd om in de voetsporen van zijn vader te treden, dat hij niet spontaan en zonder aarzelen de volledige naam kan noemen van de bekende en belangrijke leider van 'Jamiaat', namelijk 'Burhanuddin Rabbani', en niet op de hoogte is van het feit dat deze laatste aan het hoofd stond van de 'Afghaanse Hoge Vredesraad' en in die functie in september 2011, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, werd vermoord. Zelfs al was verzoeker geen actief lid van deze partij, naar zijn zeggen werd hij door deze partij en de ouders van de partij benaderd om actief mee te werken zodat redelijkerwijs kan aangenomen worden dat hij wel degelijk op de hoogte zou zijn van de naam van de leider van de partij. Deze vaststelling ondermijnt verzoekers bewering dat hij lid was van 'Jamiaat' en door de ouders van de partij werd benaderd om in de voetsporen van zijn vader te treden, doordat zijn vader bij de geboorte van verzoeker actief was voor de partij en van hem verwacht werd *"dat hij volgt in deze zelfde overtuiging"*.

2.5.3. De geloofwaardigheid van verzoekers relaas wordt ten slotte finaal ondermijnd door zijn bewering dat hij naar Rabathak vluchtte teneinde te ontsnappen aan de druk van Ahmad Khan die hem dwingend zou hebben aangespoord voor hem stemmen te ronselen en zijn terugkeer naar zijn dorp in de maand 'jaddi' (periode 22 december 2010-20 januari 2011) omdat verzoeker dacht dat het toen veilig was omdat Ahmad Khan de verkiezingen had gewonnen. Immers, verzoeker gaat eraan voorbij dat uit objectieve informatie, toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat, Ahmad Khan inderdaad de parlementsverkiezingen in september 2010 won, maar in november 2010 wegens fraude werd gediskwalificeerd en pas in augustus 2011 het definitieve resultaat van de parlementsverkiezingen bekend werd en Ahmad Khan aangesteld werd als parlements lid. Dit belangrijk motief in de betreden beslissing en het gevolg dat verzoeker derhalve teruggekeerd zou zijn naar zijn dorp op het moment dat Ahmad Khan gediskwalificeerd werd, wordt door verzoeker niet betwist. De motivering dienaangaande blijft dan ook staande en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.5.4. Vermits verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk door Ahmad Khan werd belaagd wordt evenmin geloof gehecht aan verzoekers relaas dat Ahmad Khan, dan nog in persoon (gehoor, p. 20), een aanval zou hebben gepleegd op de ouderlijke woning waarbij hij de opdracht gaf de gezinsleden te verkrachten. Daarenboven kan redelijkerwijs aangenomen worden dat indien Ahmad Khan verzoeker en zijn familie wilde treffen hij als kandidaat-parlements lid wel de opdracht zou hebben kunnen geven aan iemand anders en daar niet zomaar in persoon de aanval zou hebben geleid.

2.5.5. Wat de partijkaart van 'Jamiaat' betreft - in de mate objectieve bewijswaarde kan worden toegekend aan dit document gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier - kan de Raad enkel vaststellen dat daaruit hoogstens afgeleid kan worden dat verzoeker lid was van de partij niets meer en niets minder en dat dit geen enkel bewijs inhoudt van de problemen en de vervolgingsfeiten vanwege Ahmad Khan.

2.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.7. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas, kan hem de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet niet worden toegekend. Mede in acht genomen wat voorafgaat, toont verzoeker immers niet aan dat hij wordt vervolgd of geviséerd door zijn autoriteiten of derden en dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in een straf die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt.

2.8. Blijkens de bestreden beslissing wordt de subsidiaire bescherming conform artikel 48/4, c) van de vreemdelingenwet geweigerd om de volgende reden: *"Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie SRB "Afghanistan" - "Veiligheidssituatie in het noorden van Afghanistan (Badakhshan, Thakar, Baghlan, Kunduz, Samangan, Balkh, Sar-e Pul, Jowzjan, Faryab)" dd. 21.10.2011) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is.*

Het gewapend conflict woedt het meest intens in het zuiden, het oosten en in het zuidoosten van het land. Er wordt een uitbreiding van de activiteiten van de anti-regeringselementen (AGE) naar andere regio's in Afghanistan vastgesteld. In 2010 en 2011 was er een stijging van het aantal gewelddaden en burgerslachtoffers in bepaalde districten in het noorden van Afghanistan waar te nemen. UNAMA stelde medio 2010 vast dat de voorheen stabiele regio van het noordoosten een scherpe toename van AGE activiteiten kende met een sterke stijging van het aantal burgerslachtoffers tot gevolg. Deze tendens zette zich voort in 2011. Uit de analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat in de provincie Samangan slechts weinig incidenten plaatsvinden die een impact hebben op de burgerbevolking. In het algemeen kan gesteld worden dat Samangan een zeer rustige provincie is." Met de loutere verwijzing naar het algemeen ambtsbericht van 20 augustus 2011 weerlegt verzoeker de informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt niet, noch ontkracht hij het besluit dat uit de analyse van de informatie is getrokken. Uit de informatie en de analyse blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de toestand in 2010-2011 waarbij een stijging van het aantal gewelddaden en burgerslachtoffers in bepaalde districten in het noorden van Afghanistan was waar te nemen is.

2.9. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de betrokken beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal in het eerste deel van de beslissing op uitgebreide wijze de verklaringen van verzoeker uiteenzet. Vervolgens worden de bevindingen weergegeven van het onderzoek van deze verklaringen. De commissaris-generaal concludeert ten slotte aan de hand van deze vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is derhalve genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juli tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS